

Köbel Emil Gerevich Aladárral kezdte, de még nem fejezte be a vívást

A világ legidősebb versenyzője ismét páston

Eredménycentrikus világunkban üdítő kivétel az olyan egyéniség, mint a 85 esztendős Köbel Emil, aki közel hét évtizede megszakítás nélkül vív. Sem olimpiai, sem világbajnok nem volt, mégis fogalomnak számít a sportágban, s természetesen a ma Gödöllőn megkezdődő veterán-világbajnokságon is pástra lép, ahol a legidősebb résztvevő lesz.

VÍVÁS

■ SÜTŐ-NAGY ZSOLT

Sokan úgy tartják, hogy ő az utolsó igazi gavallér, aki akkor is nagyvonalú tud lenni, amikor egy fillére sincs. Regényes életörténetéhez ugyanúgy hozzá tartozik a történelem, mint a nők és a sport.

– Bár Budapesten születtem, a gyerekkoromat lényegében Eszéken töltöttem, ahol volt egy kis birtokunk – idézi fel Köbel Emil, miként került kapcsolatba a sportággal. – Az ottani kapucinus iskolába jártam, s náluk kezdtem vívni.

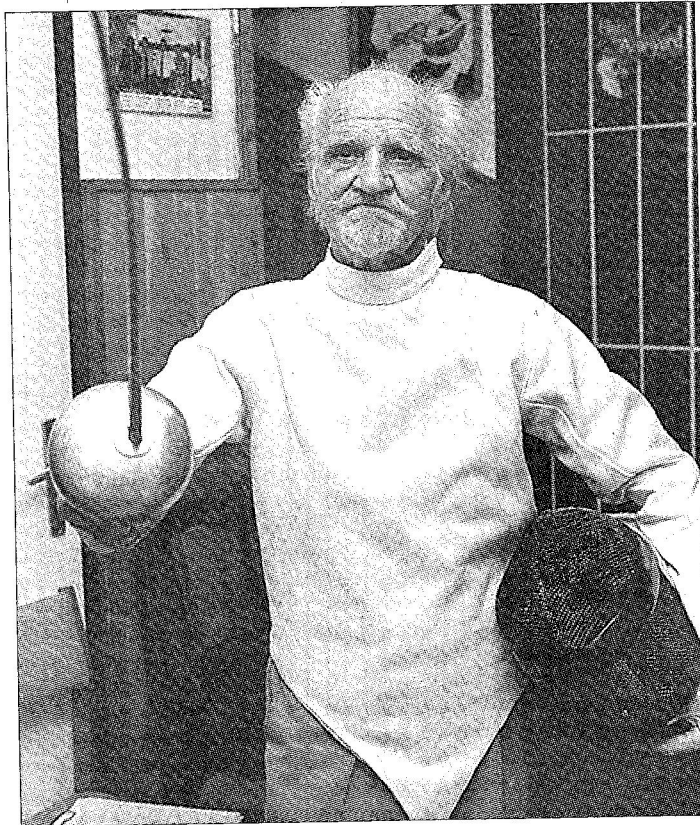
Az első nagy fordulatot az 1920-as trianoni döntés hozta életében, amikor a világháborút lezáró békekötés következményeként Eszék Jugoszláviához került, s Köbel szedhette a sátorfáját.

– Elvették a kis birtokunkat, s szó szerint kiszupoltak Eszékről – meséli mosolyogva a népszerű Emilio. – Budapestre tíz pengővel a zsebemben ér-

keztem, ezen kívül nem is volt semmim, de a sport erőt adott, hogy a nulláról újrakezdem. Felkerestem egy vívótermet, s ennek révén lassan egyenesbe került az életem. *Tabajdi László* vitt el a legendás mesterhez, *Italo Santelli* lovaghoz.

A kor leghíresebb vívómesteréhez kerülni hatalmas megtiszteltetés volt, olyannyira, hogy a sportágban mai napig számon tartják, kik nevezhetik magukat Santelli-tanítványoknak. Ebből az illusztris körből Köbel Emil az utolsó élő Santelli-tanonc.

– Három-négy esztendeig tanultam nála, a kor és a későbbi évtizedek legjobbjaival – folytatja Köbel. – A Váci utcai terem híres hely volt, sok ismeretséget köszönhetek ennek, no meg némi ismertséget. Nyertem néhány versenyt, s akkoriban a lapok ezekről mindig részletesen beszámoltak. Az egyik bank elnökének a lánya, akinél máskülönben rangon aluli lettem volna, ennek alapján hívott meg vacsorára.

Köbel Emil, az örökifjú

Fotó: KONCZ GYÖRGY

A legenda szerint akkor éppen öt pengő volt a vagyona, amelyet gyorsan átruházott egy cigányra, akivel aztán kö-

zösen szerenádokat adtak a hölgynek.

S hogy mit csinált, amikor éppen nem vívott?

– Mellékállásban síeltem és lovagoltam.

A nők és a vívás mellett a harmadik nagy szerelem az Újpest.

– Lassan ötven éve, hogy az Újpestbe kerültem, s azóta csak kényszerből hagytam el az egyesületet – magyarázza a klubhűség mintaképe. – Ötvenhatban megszüntették a vívószakosztályt, s a Vörös Meteorba kellett igazolnom, de két évvel később néhány barátommal újraindítottuk a vívást az Újpesti Dózsában. Akkoriban országsszerte sok Dózsa klub volt, s ezeken a bajnokságokon törben, párbajtőrben és kardban nyolcszor győztem.

Az Újpestben aztán elnökségi tag volt, s ha kellett kölcsönrel, ha kellett ebéd- vagy vacsorameghívással támogatta a fiatalokat. Akinek pedig éppen arra volt szüksége, annak lakást szerzett, vagy más ügyes-bajos dolgát intézte el.

Ahogy ő mondja, soha, egy percre sem hagyta abba a vívást, mert a versenyek légkörére szüksége volt, csupán az idő előrehaladtával korosztályt váltott, s az utóbbi időben a veteránok között szerepel. Némi túlzással az Old Boys-viadalokat is ő hívta életre, hogy ellenfeleket találjon magának.

– A harmincas években *Gerevich Aladár*ek ellen kezdtem a versenyeket, aztán a hatvanas években *Schmitt Pál*ék életét keserítettem meg – emlékszik büszkén az ellenfelekre. – Még *Kulcsár*ék sem szertettek ellenem vívni, mert a fizikumom akkor is tökéletes volt. Ha egy viadalon holtverseny alakult ki, akkor én már fellelégezhettem, tudtam, erővel senki nem bírja jobban nálam.

– Itthon tizenöt éve kezdtek el a veteránversenyek szervezését, s két korosztályban, az ötven és a hatvan éven felüliek kategóriájában rendezzük meg, de sajnós még a nemzetközi mezőnyben sincs igazi ellenfelem, a legidősebbek is csupán hetvenévesek – magyarázza Köbel Emil. – Persze talán ezért hívnak annyi ilyen eseményre, San Remóba, Bergamóba, s még sok helyre.

Az iramot csak kevesen tudják vele tartani, ezért fordulhat elő az a mindenképpen szokatlan helyzet, hogy a tanítványnál éppen 45 évvel idősebb az edzője.

– Most *Szeley Pistával* készültem a világbajnokságra, ő talán elég fiatal ahhoz, hogy a jövőben már ne kelljen edzőt váltanom.